

тази на *добритѣ ни съсъди Ромжнитѣ* и юначнитѣ български *опълченци*, скъса веригитѣ на турското робство и основа нова българска държава подъ името — *„Княжество България“* съ нови задължения да плаща годишенъ данѣкъ на турския султанъ и още много други правдини на чуждитѣ поданици за свободна търговия съ много малки данѣци, които принасяха голѣма пакостъ на нашата мѣстна търговия.

Сега съ обявяването ни въ *независимо царство* ние се освобождаваме веднажъ за винаги отъ данѣка на султана и добиваме права да си редимъ търговинитѣ и другитѣ работи също като другитѣ *независими държави*.

Този день е день отъ най-славнитѣ въ нашата нова история, защото той подновява царството на великитѣ ни царе Борисъ и Асѣнъ II, които сж милѣли повече за народното добро, отколкото за своето. Ето защо на насъ сега не остава друго, освѣнъ да вардимъ новото си независимо царство като зѣница на очитѣ си.

Понеже работитѣ на нашето отечество се редятъ отъ народни избраници, то наша най-голѣма длъжностъ е да изиратимъ рѣ *народното събрание* такива *депутати*, които да наредятъ *новото ни царство* така, че да добруватъ не само заможнитѣ, както е било въ повечето години на княжеството, но и сиромаситѣ които го крѣпятъ съ кървавия си потъ.

Съ *тази надежда* нека всеѣки извика отъ все сърдце: *„Да живѣе независимото българско царство съ първия му новъ царъ!“*

Редакторъ Н. Гайтанджиевъ.

Издава Научното Дружество *От. Паисий* — гр. Казанлъкъ.